

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 65Cb/46/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125237266
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tadeáš Kertys
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2026:6125237266.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudcom JUDr. Tadeášom Kertysom v právnej veci žalobcu: RBR Betón, a. s., Považský Chlmec 500, 010 03 Žilina, IČO: 36 672 572, pr. zast.: KUBINEC & PARTNERS advokátska kancelária, s.r.o., Skuteckého 6, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 851 574 proti žalovanému: LS & W PROGRESS s.r.o., Novomeského 519/14, 965 01 Žiar nad Hronom, IČO: 54 725 798 o zaplatenie 2.349,90 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 2.349,90 spolu s úrokom z omeškania vo výške 12,65 % ročne zo sumy 2.349,90 eur od 23.09.2024 do zaplatenia a náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- eur a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 2.349,90 eur titulom obchodno-závazkového vzťahu existujúceho medzi sporovými stranami, na základe ktorého bol žalovanému dodaný tovar a poskytnuté služby, za ktoré následne nezaplatil. Ďalej v podanej žalobe uviedol, že na základe cenovej ponuky č. BB.01/336/JLZH/2024 zo dňa 31.07.2024 na dodávku betónov dodal žalovanému tovar – betónové zmesi na stavbu „Žiar nad Hronom“. Za dodaný tovar a vykonané služby v dňoch 14.8.2024 a 16.8.2024 mu vystavil faktúru č. 0732400567 zo dňa 23.08.2024 na sumu 2.349,90 eur, splatnú dňa 22.09.2024. Žalovaný vystavenú faktúru neuhradil v lehote splatnosti. Žalobca sa snažil urovnať predmetný spor mimosúdne a dňa 27.01.2025 bola žalovanému odoslaná výzva na zaplatenie prostredníctvom právneho zástupcu žalobcu. Žalovaný výzvu neprevzal, adresát bol nezastihnutý a nedvíhal telefonáty žalobcu. Keďže sa žalovaný dostal do omeškania s úhradou vystavenej faktúry, uplatnil si žalobca popri istine aj jej príslušenstvo, podľa § 369 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“), úroky z omeškania. Keďže výška úrokov z omeškania nebola medzi stranami zmluvne dojednaná, žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške určenej zákonným spôsobom, teda vo výške 12,65 % ročne zo sumy 2.349,90 eur od 23.09.2024 do zaplatenia. Zároveň si uplatnil aj paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40 eur podľa § 369c ods. 1 ObZ.

2. Vo veci bol vydaný platobný rozkaz sp. zn. 30Up/200/2025 zo dňa 24.02.2025, voči ktorému podal žalovaný v celom rozsahu odpor. Žalovaný podaný odpor odôvodnil tým, že nesúhlasí s nárokom uplatneným žalobcom tak, ako je tento uvedený a špecifikovaný v podanej žalobe, keďže ho nerozpoznávame a nerozpoznávame ani obchodný vzťah, z ktorého má tento prameniť, pričom neevidujeme ani doručenie daňového dokladu, na základe ktorého by sme mali platbu istiny vykonať a o skutočnosti svedčí i náš kontrolný výkaz k dani z pridanej hodnoty. Žalobca dostatočne neopísal

skutočnosti, ktoré majú zakladať dôvodnosť ním uplatneného nároku, a preto z našej strany nie je možné zaujať v zmysle vyššie uvedeného adekvátny postoj, čo má za následok nemožnosť vo veci rozhodnúť len vydaním platobného rozkazu. Žalobcom opísané skutočnosti podľa žalovaného nezodpovedajú reálnym skutkovým okolnostiam, a preto je i samotný platobný rozkaz vydaný v rozpore s platným právnym rámcem – na preukázanie uvedeného navrhol vykonať výsluch konateľa žalobcu a žalovaného. Záverom vzniesol námietku premlčania s odkazom na časový rámec uplatneného nároku a navrhol zrušiť platobný rozkaz.

3. Žalobca v podanej replike uviedol, že žalobou uplatnený nárok považuje za dôvodný a preukázaný. Zdôraznil, že v celom rozsahu zotrváva na svojich tvrdeniach uvedených v žalobe, pričom uplatnený nárok nepovažuje ani za sporný. Žalovaný v odpore len všeobecne uvádza, že uplatnený nárok nerozpoznáva a ani nerozpoznáva obchodný vzťah, z ktorého má tento prameniť, pričom ani neviduje doručenie daňového dokladu. Takéto všeobecné popretie je však nutné považovať za neúčinné. Z obsahu žaloby a priložených listinných dôkazov je zrejmé, že medzi sporovými stranami vznikol zmluvný vzťah na základe ústnej objednávky v nadväznosti na cenovú ponuku č. BB.01/336/JLZH/2024 zo dňa 31.07.2024. Na podklade tohto zmluvného vzťahu dodal žalobca žalovanému tovar – betónové zmesi. Za dodaný tovar a poskytnuté služby boli vystavené faktúry, pričom prílohou každej jednej faktúry je výkaz práce čerpadla, betónpumpy, ako aj dodací list, ktorý je podpísaný zo strany oprávnených osôb za stranu žalobcu, ako aj žalovaného. Z dodacích listov podpísaných oprávnenými osobami je nesporné, že žalobca žalovanému poskytol požadované plnenia, za ktoré však žalovaný v plnom rozsahu nezaplatil. Žalobca si náležitým spôsobom splnil povinnosť tvrdenia, kedy jednoznačne opísal všetky rozhodujúce skutočnosti, pričom na ich preukázanie označil aj dôkazy, ktoré preukazujú tvrdené skutočnosti. Súčasne zdôraznil, že v procese kontraktácie, uzatvárania zmluvy, ako aj pri dodaní tovaru komunikoval konateľ žalovaného so zamestnancami žalobcu. Cenová ponuka na dodávku betónu bola žalovanému zaslaná e-mailom dňa 01.08.2024 na e-mail lswprogress@fdc.sk, pričom žalovaný túto ponuku akceptoval. Na základe uvedeného došlo v dňoch 14.08.2024 a 16.08.2024 k dodávke objednaných betónových zmesí, pričom uvedené vyplýva z výkazov práce čerpadla, betónpumpy, ako aj dodacích listov. Tie dokumenty boli podpísané oprávnenými osobami, čím bola potvrdená ich správnosť. Ďalej poukázal na SMS komunikáciu medzi konateľom žalovaného a zamestnankyňou žalobcu, z ktorej vyplýva, že žalovaný si je vedomý neuhradených faktúr, pričom opakovane sa pokúša dohodnúť so žalobcom na mimosúdnom riešení veci. Osobitne poukázal na SMS správu zaslanú žalovaným dňa 22.04.2025, t. j. po podaní odporu, na základe, ktorej sa žalovaný domáha stretnutia so zamestnankyňou žalobcu. Žalovaný komunikoval so zamestnancami žalobcu prostredníctvom telefónneho čísla XXXX XXX XXX, pričom žalobca poukázal na to, že totožné telefónne číslo uviedol žalovaný v nájomnej zmluve č. 2064/2023 uzatvorenej s Mestom Žiar nad Hronom, ktorá je verejne dostupná v Centrálnom registri zmlúv. K námietke premlčania poukázal na to, že ide o všeobecné tvrdenia, v ktorých absentujú akékoľvek znaky určitosti právneho úkonu a žalovaný neuvádza žiadne skutočnosti, z ktorých by bolo možné dôvodiť relevantnosť vznesenej námietky premlčania. Len pre úplnosť uviedol, že premlčacia lehota začala plynúť dňa 23.09.2024, t. j. odo dňa nasledujúceho po dni, kedy bola faktúra splatná (22.09.2024) a kedy mohol byť nárok žalobcu uplatnený na súde a návrh na vydanie platobného rozkazu bol žalobcom podaný dňa 17.02.2025, čím uplatnil svoje právo na súde v premlčacej dobe. K tvrdeniam žalovaného o nedostatočnom opísaní skutočností zo strany žalobcu, ktoré majú zakladať dôvodnosť ním uplatneného nároku, poukázal na právny názor Krajského súdu v Košiciach prezentovaný v uznesení zo dňa 27.08.2020, sp. zn. 6Co/192/2019, podľa ktorého „žalobca musí v žalobe výslovne tvrdiť skutočnosti v rozsahu umožňujúcom jasné, určité a zrozumiteľné poznanie čoho a na akom skutkovom základe sa domáha. Pokiaľ preto v žalobe o plnenie žalobca uvedie sumu žalovanej pohľadávky a skutkovo nezameniteľne vyjadrí tiež právny dôvod jej vzniku, vymedzí tým predmet konania a jeho žalobu preto z hľadiska úplnosti opisu rozhodujúcich skutočností možno prejednať.“ Žalovaný v podanom odpore žiadne relevantné tvrdenia neuvádza a nepredkladá žiadne dôkazy, ktoré by boli spôsobilé spochybniť žalobcom uplatnený nárok. V súvislosti s tým odkázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 27.05.2022, sp. zn. 32Cob/16/2021, z ktorého okrem iného vyplýva, že aj žalovaný v rámci svojej procesnej obrany znáša povinnosť tvrdenia, a tým pádom aj dôkaznú povinnosť. Nedodržanie dôkaznej povinnosti a následne neunesenie dôkazného bremena vedie v prípade žalovaného k procesnej pasivite, ktorá je rovnako sankcionovaná stratou sporu. Žalovaný svoju procesnú obranu opiera len o všeobecné a účelové tvrdenia bez akejkoľvek ďalšej konkretizácie. Náležité vecné odôvodnenie účinného odporu je jeho obligatórnou procesno-právnou náležitosťou. Na základe uvedeného navrhol vyhovieť podanej žalobe.

4. Súd vo veci nariadil termín pojednávania na deň 14.01.2026, ktorého sa zúčastnil len právny zástupca žalobcu. Pred nariadeným termínom pojednávania dňa 13.01.2026 bolo súdu doručené podanie žalovaného, ktorým ospravedlňoval svoju neúčasť na nariadenom termíne pojednávania z dôvodu jeho dlhodobej práceneschopnosti a zároveň žiadal o odročenie pojednávania z uvedeného dôvodu. Z obsahu žiadosti žalovaného a pripojených príloh vyplýva, že žalovaný bol práceneschopný od 22.12.2025. Súd podanej žiadosti o odročenie pojednávania nevyhovel, pretože napriek tomu, že dôvody uvádzané žalovaným v podanej žiadosti, teda práceneschopnosť z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu možno považovať za dôležité dôvody pre odročenie pojednávania podľa § 183 CSP, avšak žiadosť žalovaného a oznámenie dôvodov pre odročenie pojednávania nemožno považovať za včasnú. Tak ako bolo uvedené vyššie žalovaný mal byť práceneschopný od 22.12.2025, avšak predmetné dôvody oznámil súdu až deň pred nariadeným termínom pojednávania. V súvislosti s tým súd poznamenáva, že predvolanie na pojednávanie bolo žalovanému zasielané s náležitým predstihom, pričom zásielka bola doručená uplynutím úložnej doby v elektronickej schránke žalovaného dňa 09.10.2025. Žalovaný tak s prihliadnutím na jeho vedomosť o nariadenom termíne pojednávania už v čase jeho práceneschopnosti mohol a mal súdu oznámiť tieto dôležité dôvody skôr a nie až deň pred nariadeným termínom pojednávania. Z uvedených dôvodov súd tak nevyhodnotil oznámenie dôležitých dôvodov pre odročenie pojednávania za včasné, a preto aj žiadosti žalovaného o odročenie pojednávania nevyhovel, o čom bez zbytočného odkladu oboznámil aj žalovaného.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, teda listinami predloženými stranami počas písomnej fázy konania a to cenová ponuka č. BB.01/336/JLZH/2024 zo dňa 31.07.2024, kniha pohľadávok, faktúra č. 073 2400567, výkazy práce domiešavača, dodacie listy, výzva na zaplatenie, cenová ponuka zo dňa 01.08.2024 zaslaná na e-mail lswprogress@fdc.sk, SMS komunikácia medzi sporovými stranami, nájomná zmluva č. 2064/2023 uzatvorená medzi Mestom Žiar nad Hronom a žalovaným.

6. Po vykonaní dokazovania predloženými listinnými dôkazmi v zmysle zásady voľného hodnotenia dôkazov, teda vyhodnotenia každého jednotlivo a všetkých vo vzájomnej súvislosti a oboznámení sa s vyjadreniami sporových strán vyhodnotil súd podanú žalobu ako dôvodnú v celom rozsahu.

7. Súd vo veci zistil nasledovný skutkový stav. Sporové strany na základe cenovej ponuky žalobcu uzatvorili ústnu kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bolo dodanie dohodnutého tovaru betónových zmesí žalovanému. Súčasťou dohody ohľadom kúpnej zmluvy bola aj dohoda zmluvných strán o vykonaní s tým súvisiacich služieb, a to práce čerpadla betónpumpy, a to v súvislosti s dodaním dohodnutého množstva betónových zmesí žalovanému na dohodnuté miesto a za dohodnutú cenu v zmysle cenovej ponuky žalobcu. Možno teda konštatovať, že sporové strany medzi sebou jednoducho uzatvorili ústnu kúpnu zmluvu na dodávku betónových zmesí a jednoducho s tým súvisiacu nepomenovanú zmluvu, predmetom ktorej bola práca čerpadla betónpumpy za účelom dopravenia dodaných betónových zmesí žalovanému. Za dodaný tovar boli vystavené dodacie listy, ktoré boli podpísané a tým aj odsúhlasené zmluvnými stranami a zároveň boli vystavené aj výkazy prác stroja, ktoré boli taktiež podpísané a tým odsúhlasené zmluvnými stranami. Uvedené skutkové tvrdenia prezentované počas písomnej fázy konania žalobcom s prihliadnutím na procesnú obranu žalovaného súd považuje za nesporné.

8. V zmysle ustanovení Civilného sporového poriadku patria medzi prostriedky procesného útoku a procesnej obrany najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky. Sporové strany majú v zmysle ustanovenia § 150 ods. 1 CSP povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Vo vzťahu k skutkovým tvrdeniam ako prostriedkom procesného útoku a procesnej obrany CSP ďalej uvádza v ustanovení § 151 ods. 1 a 2, že skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. V prípade popretia skutkových tvrdení stranou, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, v opačnom prípade sa popretie považuje za neúčinné. Procesná obrana žalovaného bola založená len na všeobecných tvrdeniach o tom, že uplatnený nárok nerozoznáva a nerozoznáva ani záväzkový vzťah, z ktorého by mal vyplývať. Takéto popretie skutkových tvrdení uvádzaných žalobcom nemožno považovať za dostatočné a účinné, keď žalobca okrem uvedenia skutkových tvrdení ohľadne existencie ústnej objednávky žalovaného v reakcii na zaslanú cenovú ponuku, teda dohody sporových strán na podstatných náležitostiach kúpnej zmluvy a zmluvy o poskytnutí služieb, tieto náležitým spôsobom v konaní aj preukázal predloženými listinnými dôkazmi,

v ktorých žalovaný ako druhá zmluvná strana písomne potvrdil dodanie tovaru a poskytnutie dodanej služby zo strany žalobcu. Žalobca teda vo svojich podaniach doručených súdu dostatočne opísal rozhodujúce skutkové tvrdenia, ktoré preukázal aj pripojenými listinnými dôkazmi. Okrem uvedeného znenie Civilného sporového poriadku z citovaných ustanovení počíta pre účinné popretie skutkových tvrdení uvedených protistranou ich výslovné popretie zo strany žalovaného. Žalovaný však v podanom odpore uviedol len, že uplatnený nárok a záväzkový vzťah nerozpoznáva, teda podľa významu uvedeného slovesa vyplýva, že ho nedokáže identifikovať, nevie ho rozlíšiť, avšak podľa názoru súdu uvedeným vyjadrením výslovne nepoprel skutkové tvrdenia žalobcu a ním uplatnený nárok. Výslovné popretie skutkových tvrdení predstavuje vyhlásenie sporovej strany o tom, že protistranou uvedené tvrdenia sú nepravdivé. Aj napriek uvedenému je potrebné zdôrazniť, že pre účinné popretie skutkových tvrdení protistrany je potrebné uviesť vlastné skutkové tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach. V tomto prípade to zdôrazňujú navyše listinné dôkazy predložené žalobcom, ktoré potvrdzujú skutkové tvrdenia žalobcu a preukazujú existenciu záväzkového vzťahu medzi sporovými stranami, ako aj vedomosť žalovaného o jeho povinnostiach vyplývajúcich zo záväzkového vzťahu so žalobcom, ako aj vedomosť o vydaní a doručení žalobcom vystavenej faktúre. Súd tak vyhodnotil popretie skutkových tvrdení vykonané v konaní žalovaným za nedostatočné a neúčinné.

9. Zo žalobcom predložených listinných dôkazov vyplýva, že žalovaný dodaný tovar a poskytnutie služieb zo strany žalobcu riadne a preukázateľne potvrdil na dodacích listoch a výkazoch prác. Zároveň v prospech riadneho dojednaní ústnej zmluvy, predmetom ktorej bolo dodanie tovaru a poskytnutie dohodnutých služieb nepriamo nasvedčuje aj elektronická komunikácia medzi sporovými stranami, ktorá okrem iného prebiehala aj po doručení odporu žalovaného, v ktorej žalovaný nenamietal existenciu zmluvného vzťahu, oprávnenosť pohľadávky žalobcu, respektíve, že by namietal že nerozpoznáva svoj záväzok voči žalobcovi alebo by rozporoval doručenie faktúry. Kúpna zmluva je najčastejším zmluvným typom, na základe ktorého dochádza k uzatváraniu obchodov medzi podnikateľskými subjektmi. Obchodný zákonník vymedzuje kúpnu zmluvu v ustanoveniach § 409 a nasl. Podstatnými náležitosťami kúpnej zmluvy sú: vymedzenie zmluvných strán, t. j. predávajúceho a kupujúceho, vymedzenie predmetu zmluvy, ktorým môže byť len hnuiteľná vec určená jednotlivo alebo čo do množstva a druhu, záväzok predávajúceho dodať kupujúcemu predmet zmluvy a previesť na neho vlastnícke právo k tomuto predmetu zmluvy, záväzok kupujúceho zaplatiť kúpnu cenu. Účastníci môžu v zmysle Obchodného zákonníka uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je upravená ako zmluvný typ v Obchodnom zákonníku, jedinou podmienkou na uzatvorenie nepomenovanej zmluvy podľa § 269 ods. 2 ObZ je, aby bol predmet zmluvy dostatočne určený. V prípade kúpnej zmluvy ako aj v prípade nepomenovanej zmluvy platí zásada neformálnosti, teda pre uzatvorenie týchto kontraktov sa nevyžaduje písomná forma. K platnému uzavretiu kúpnej zmluvy tak dochádza aj ústnou, resp. konkludentnou formou. Totožný záver možno prijať aj vo vzťahu k nepomenovanej zmluve. Z predložených listinných dôkazov má súd za to, že medzi stranami bola ústne uzatvorená kúpna zmluva a taktiež na ňu nadväzujúca nepomenovaná zmluva na poskytnutie služieb, na základe ktorých žalobca dodal žalovanému požadovaný tovar betónové zmesi (na základe kúpnej zmluvy) a poskytol žalovanému služby spočívajúce v práci betónpumpy (na základe nepomenovanej zmluvy) za účelom dopravenia tovaru dodaného na základe kúpnej zmluvy na požadované miesto. Za dodanie tovaru a poskytnutie služieb boli žalovanému vystavená faktúra, ktorej prílohou boli dodacie listy a výkaz prác. Z predloženej elektronickej komunikácie medzi sporovými stranami vyplýva, že žalovaný eviduje jeho pohľadávky voči žalobcovi za ním dodaný tovar a poskytnuté služby a taktiež, že má vedomosť o vystavených faktúrach, ktoré mu boli doručené. V konaní tak bolo preukázané, že žalovanému bol riadne dodaný požadovaný tovar a s tým súvisiace služby od žalobcu a následne mu za to boli vystavené faktúry, ktorých výšku nerozporoval počas vzájomnej predsúdnej komunikácie a nerozporoval ich ani počas samotného súdneho konania.

10. Zo strany žalovaného bola zároveň v konaní vznesená námietka premlčania. S prihliadnutím na charakter strán mal súd za to, že právny vzťah medzi nimi je obchodnoprávneho charakteru, s čím súvisí aj posudzovanie premlčania žalovanej pohľadávky. Vznesená námietka premlčania zo strany žalovaného bola taktiež všeobecná, nepodporená žiadnymi bližšími dôvodmi. Napriek uvedenému súd ju vyhodnotil ako nedôvodnú. S prihliadnutím na vyššie uvedené závery súdu o existencii záväzkového vzťahu medzi sporovými stranami a preukázaní doručenia žalobcom vystavenej faktúry žalovanému je potrebné konštatovať, že všeobecná premlčacia doba začala plynúť deň nasledujúci po jej splatnosti (faktúra č. 0732400567 zo dňa 23.08.2024 na sumu 2.349,90 eur, splatná dňa 22.09.2024) teda dňom 23.09.2024. Žaloba bola žalobcom podaná 17.02.2025, teda počas plynutia premlčacej doby, a preto žalobcom uplatnenú pohľadávku nemožno považovať za premlčanú.

11. Keďže zo strany žalovaného nedošlo k úhrade fakturovanej ceny za dodaný tovar a poskytnuté služby v lehote splatnosti do 22.09.2024 a vystavená faktúra mu bola doručená, pričom nebola uhradená včas, dostal sa tak do omeškania a žalobcovi prislúcha nárok na úrok z omeškania podľa § 369 ods. 1 ObZ vo výške podľa § 369 ods. 2 ObZ v spojení s § 1 ods. 2 nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z. z. Žalovaný sa dostal do omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti vystavenej faktúry, teda 23.09.2024, a preto podľa uvedených ustanovení predstavovala výška sadzby úroku z omeškania ustanovená nariadením vlády 12,65 %. Súčasťou uplatneného nároku v podanej žalobe bola aj paušálna náhrada nákladov za uplatnenie pohľadávky. Medzi sporovými stranami existoval obchodnoprávny vzťah s prihliadnutím na charakter sporových strán, ako aj na skutočnosť, že strany konali v rámci predmetov svojej podnikateľskej činnosti. Podľa ustanovenia § 369c ObZ „Omeškaním dlžníka vzniká veriteľovi okrem nárokov podľa § 369, 369a a 369b aj právo na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, a to bez potreby osobitného upozornenia. Výšku paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením“. Na základe uvedeného vyhodnotil súd podanú žalobu za dôvodnú aj v časti uplatneného príslušenstva pohľadávky, a teda podanej žalobe vyhovel v celom rozsahu.

12. V závere súd konštatuje, že vo veci boli navrhnuté dôkazy výsluchom strán tak zo strany žalovaného, súd takéto dôkazy nevykonal nakoľko ich vykonanie s prihliadnutím na zistený skutkový stav považoval za neúčelné. Súd predovšetkým zdôrazňuje, že na návrh môže súd nariadiť aj výsluch strany o tvrdených skutočnostiach, ktoré v konaní vyšli najavo, ak ich nemožno preukázať inak (§ 195 ods. 1 CSP). Navyiac, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti (§ 191 ods. 1 CSP) a v kontexte ostatného dokazovania, súd neposúdil dôvodnosť žaloby žalobcu.

13. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa pomeru úspechu, teda v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého „súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci“. S prihliadnutím na to, že súd vyhovel podanej žalobe v celom rozsahu tak úspešnou stranou v konaní je žalobca, ktorému priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania bude následne rozhodnuté samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada

mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.